

DE THEOSOFISCHE BEWEGING

Officieel Orgaan van de Nederlandsche
Afdeeling der Theosofische Vereeniging.

REDACTEUR: Mr. A. J. CNOOP KOOPMANS.

*De Nederlandsche Afdeeling is slechts aansprakelijk voor stukken
... in de rubriek "Officieel Gedeeelte" opgenomen. ...*

*Dit blad wordt kosteloos toegezonden aan alle leden der Nederlandsche
Afdeeling T.V. Abonnement voor niet-leden der Afd. f 1.50 p. jaar.*

OFFICIEEL GEDEELTE.

In onze laatste jaarlijksche samenkomst werd mij opgedragen de Nederlandsche Afdeeling op de conventie der Britsche Afdeeling, die den 7 en 8 Juli gehouden zou worden, te vertegenwoordigen.

Er waren behalve mij nog een vertegenwoordiger van de Australische Afdeeling, de heer Martyn, en een der Nieuw-Zeelandische, de heer Kent, terwijl de heer Sakham Ganesh Pandit, voorheen "inspector" van eenige Engelsch-Indische Loges, enkele woorden voor Indië sprak en persoonlijk de groete van mevrouw Besant aan de samenkomst overbracht.

Kolonel Olcott vroeg mij, als vertegenwoordiger van de oudste der vertegenwoordigde Afdeelingen, het eerst te spreken. Ik wees er op dat de Nederlandsche Afdeeling steeds op elke Engelsche samenkomst het sterkst vertegenwoordigd was doch dat het onlangs gehouden Europeesche Congres te Parijs, waar niet minder dan vijftig Nederlandsche leden aanwezig waren, oorzaak was dat geen onzer leden mij ditmaal vergezelde. Daarna zeide ik door onze laatste samenkomst afgevaardigd te zijn om deze vergadering bij te wonen, om persoonlijk onze goede wenschen over te brengen en te zeggen dat de bloei der Theosofische beweging in Engeland zeer ter harte gaat aan de Nederlandsche broeders en zusters die niet vergeten hebben dat hun eerste kennis omtrent Theosofie uit Engeland tot hen gekomen is. Hieraan voegde ik nog toe dat, met het oog op den hoogen leeftijd van den President-Stichter, het een groot voorrecht was dat deze voorzitter

dezer samenkomst kon zijn en sprak ik den wensch uit dat, welk verschil van meeningen tusschen de Loges en tusschen de leden wellicht ook bestond, deze vergadering zich door harmonie mocht kenmerken.

Des avonds was er in hetzelfde gebouw, Queen's Hall, een conversazione en ik had daar het genoegen met vele oude vrienden te spreken en de banden met velen, die een lange reeks van jaren in de Theosofische beweging gewerkt hebben, nog nauwer toe te halen.

Ik vond dat wij in Engeland nog steeds vele goede vrienden hebben die liefde en belangstelling voor ons land gevoelen.

W. B. FRICKE.

BINNENLAND.

Het verschijnen van het September-nummer is het teken van het weder beginnen der werkzaamheden in de Afdeeling en weldra zal het terugkeeren van het leven in de Loges uit het hervatten der studieklassen en voordrachten blijken, hoewel de Septembermaand eigenlijk meer de voorbereiding is voor het werk dat met volle kracht eerst in October begint.

Van alle kanten komen de werkers in de Afdeeling terug om hun arbeid voort te zetten en hun beste krachten tot meerderen bloei der Afdeeling en hare Loges te geven.

Ook het Hoofdkwartier te Amsterdam is weder bewoond en de leden zijn, nadat zij de vacantie in allerlei oorden doorgebracht hadden, teruggekeerd om frisch en krachtig hun zware taak weder op te vatten. Ongelukkigerwijze evenwel is mevrouw WINDUST nog niet hersteld. Nadat zij in het afgeloopen jaar veel met ziekte en zwakte te kampen heeft gehad, overviel haar in dezen zomer een zware ziekte, welke haar op den rand van het graf heeft gebracht. Gelukkig is het gevaar thans geweken, maar zij is nog zeer zwak zoodat van een hervatting harer werkzaamheden in de eerste maanden geen sprake zal kunnen zijn. Volstrekte rust, vooral onthouding van elken geestelijken arbeid is haar voorgeschreven. Zij verzoekt ons daarom te vermelden dat zij tot nader bericht geen bezoeken ontvangen of correspondentie voeren kan.

Op den 22 Juli l.l. is een zeer gewaardeerd, toegewijd lid onzer Afdeeling, Mevrouw ALLEGONDE REIJERS van ons heengegaan na een langdurig en zeer smartelijk lijden. Zij was bij allen die haar kenden zeer bemind om hare onzelfzuchtigheid, plichtsbetrachting en toewijding. Er straalde zooveel

liefde van haar wezen af dat een ieder onder hare bekoring kwam en de voorbeeldige wijze waarop zij met geduld, moed en opgewektheid haar zwaar lichamelijk lijden droeg, dwong den eerbied af van allen die om haar heen waren. Al nam zij weinig deel aan de uiterlijke zijde der beweging, zoo leidde zij waarlijk het Theosofische leven en toonde in alles de kracht van de leer.

De familieleden verzochten ons aan alle leden die geen speciaal bericht van haar heengaan ontvingen en toch meenden daar aanspraak op te maken, als verontschuldiging te willen aannemen dat zij, geene leden der Vereeniging zijnde, de namen en adressen niet allen kenden.

LOGEWERK.

AMSTERDAMSCH E LOGE.

Voordrachten

IN HET LOKAAL DER LOGE, AMSTELDIJK 80, 8 UUR.

Alleen voor Leden.

18 September. Zoo boven, zoo beneden . . . Mej. J. E. Vreede.

25 " Hypnotisme en Mesmerisme W. B. Fricke.

Voorloopige opgave van eenige Studieklassen.

Alleen voor Leden.

Maandagavond 8 uur. Esoterische Wijsbegeerte . . . W. B. Fricke.

Voor Leden en niet-Leden.

Woensdagmiddag 2½ uur. Esoterisch Boeddhisme . . . Mevr. C. M. Perk-Joosten.

" " 2½ " Eene studie over het Bewustzijn . . . Mevr. M. C. V. Godefroy.
(Koninginneweg 89).

Donderdagavond 8 " Oude Wijsheid . . . idem.

Vrijdagavond 8 uur. 8½ " Lilian Edger's Grondbeginselen der Theosofie . . . Mevr. C. M. Perk-Joosten.

De klassen beginnen niet vóór den 18^{en} September.

LOGE DEN HAAG.

DE RUIJTERSTRAAT 67.

Lezingen.

24 September Mej. J. E. Vreede.
(Voor leden en introducés.)

De syllabus zal den leden tijdig worden toegezonden, evenals de lijst der cursussen.

Bibliotheek.

De bibliotheek zal van Zaterdag 1 September af weder geopend zijn en de bibliothecaris weder Woensdagmiddag van 4½—5½ en Zaterdagavond van 7—8 in het Logegebovw aanwezig zijn om boeken uit te leenen en terug te ontvangen.

De catalogus is bij hem tegen betaling van 15 cts. verkrijgbaar.

Berichten.

Gedurende de zomermaanden hebben de leden veel van den tuin genoten; speciaal Zaterdagavonds kwam men geregeld samen, vooral nadat een paar leden toegezegd hadden steeds aanwezig te zijn, zoodat men zeker was dien avond eenige medeleden aan te treffen.

ROTTERDAMSCH E LOGE.

OPENINGS-BIJEENKOMST,

op Woensdag 19 September 1906, des avonds 8 uur in het Loge-lokaal.

Voor den Winter 1906—1907 stelt het Bestuur voor de volgende **Studieclubs**:

Zondagmorgen	10 uur:	Algemeene Theosofische onderwerpen,
		in te leiden door verschillende leden.
Maandagavond	8 „	„De Oude Wijsheid” (A. Besant).
Dinsdag „	8 „	„Eerstbeginnenden en belangstellenden.
Woensdag „	8 „	„Aan gene zijde des doods” (Leadbeater).
Donderdag „	8 „	„Esoterisch Boeddhisme” (Sinnott) of
		„Eene studie over het Bewustzijn” (A. Besant).
Vrijdag „	8 „	Theosofische Handboekjes.

Op de Openings-Bijeenkomst zal gelegenheid worden gegeven zich bij een of meerdere dezer clubs aan te sluiten of eventueel andere regelingen voor te stellen.

Wegens het toenemend aantal van hen, die inlichtingen komen vragen, wenscht het Bestuur één of meer vraag-middagen in te stellen. Hiervoor is het wenschelijk, dat meerdere leden zich bereid verklaren om één middag per 3 of 4 weken in het Loge-lokaal tot dat doel te willen aanwezig zijn.

Het Bestuur verzoekt hen, zich op de Openings-Bijeenkomst te willen opgeven.

Daar het hoofddoel dezer bijeenkomst is, den onderlingen band tusschen onze leden te versterken, hoopt het Bestuur op een getrouwe opkomst der leden en zal gaarne alle voorstellen in overweging nemen, die mochten worden gedaan in het belang der Loge of der Vereeniging of van het doel, hetwelk zij beoogen.

Voordrachten.

De eerstvolgende voordracht zal plaats hebben op Zondag 7 October des vóórmiddags half elf ure.

Bibliotheek.

De heer en mejuffrouw Terwiel stellen zich geregeld beschikbaar tot het uitleenen van boeken.

Adres-veranderingen.

De Secretaris verzoekt beleefd eventuele adres-veranderingen, liefst schriftelijk, aan hem op te geven.

Lotuskring.

Elken Zondagochtend van 11—12 uur onder leiding van mejuffrouw E. J. Klein.

Zaterdag 14 Juli l.l. werd er met de kinderen van den Lotuskring een uitstapje gemaakt naar de omstreken van Schiedam. Met de stoomtram daar aangekomen, werd eene aardige wandeling gemaakt, (afgewisseld door allerlei spelletjes), tusschen wei- en hooilanden, naar den theetuin “de Vijf Sluizen”, waar onvermoeid gebruik werd gemaakt van schommels, wip en ringen.

En hoe mooi was de terugweg. In het licht van de avondzon zag alles er dubbel aantrekkelijk uit, en de kinderen, beladen met groote bossen veld- en slootbloemen, konden slechts met moeite scheiden van dit heerlijke plekje. Nog even werd er stilgestaan bij eene sloot, die nagevoeg geheel dichtgegroeid was met witte waterlelies en toen moest men de zon, die mooi rood achter de boomen onderging, den rug toekeren, want het was al laat geworden. Nog een laatste ritje in den open wagen van de stoomtram en toen was het uit met de pret. Alleen de meegebrachte bloemen zullen nog eenige dagen een zichtbaar aandenken zijn geweest aan dezen prettigen dag, die, naar wij hopen, de kinderen nader gebracht heeft tot de natuur, waarvan voor ons allen, jong en oud, nog zooveel te leeren valt.

WĀHANA-LOGE.

ALBERDINGK THIJMSTRAAT 32, AMSTERDAM.

Programma der Werkzaamheden.

Zondag v.m.	10 uur:	Lotuskring.
Maandag 's av.	8—9½ uur:	Studieklasse “De Sleutel tot de Theosofie”. J. F. Duwaer.
Dinsdag n.m.	2—3 uur:	Studieklasse “De Mensch en zijn Lichamen” Mevr. M. L. H. Zwollo-van der Maas.

(Bij genoegzame deelname.)

Woensdag 's av.	8—10 uur:	Boekerij-avond. Mej. J. A. Heijndeman.
Donderdag 's av.	8—9½ „	Studieklasse “Re-incarnatie” F. Zwollo.
Vrijdag 's av.	8—10 uur:	Lezingen voor leden en introducés.
Zaterdag 's av.	8—10 uur:	Studieklasse “De Geheime Leer” Mej. Joh. Wijnstok.

Lezingen in September 1906.

14 Sept.	“Hindoëisme en Boeddhisme”	Dr. J. W. Boissvain.
21 „	“Het Nut der Vormen”	F. Zwollo.
28 „	“Iets over Magic en over Magiërs”	F. W. Filarski.
Vrije toegang voor leden en belangstellenden.		

Lotuskring.

De opening der Lotusklassen zal plaats vinden op Zondag 16 September 's morgens 10 uur en zal de verdeeling der klassen alsdan nader worden bepaald.

BUITENLAND.

Zooals de leden zullen weten is onze grijze President-Stichter op het Congres te Parijs ongesteld geworden. Na het Congres wachtte hem nog veel arbeid in Europa en nu werd een rusttijd van een maand hoog noodig. Dien rusttijd kon hij genieten in ons land en wel ten huize zijner vrienden, den heer en mevrouw Schuurman te 's Graveland.

Het spreekt vanzelf dat alleen het bezoek van slechts enkele leden onzer Afdeeling op "Westerveld" gewenscht kon zijn en dat kolonel Olcott alleen een korten tijd in het Hoofdkwartier — dat bovendien bijna uitgestorven was — heeft doorgebracht. Maar hij wilde Nederland niet verlaten zonder een woord tot de leden onzer Afdeeling gericht te hebben en de redactie ontving dientengevolge een brief dien zij thans vertaald weergeeft.

"Ik kon Holland en mijn Hollandsche medewerkers, die mij "zoo lief geworden zijn, niet verlaten zonder nog eens uiting "te geven aan mijn onafgebroken belangstelling in hen en hun "werk. In geen land voel ik mij meer thuis en vredig dan "in dit land van nationale trouw en persoonlijke vrijheid. "Toen in de zeventiende eeuw mijn Hollandsche voorvaders "de Atlantische zee overstaken om zich aan den mond der "Hudson-rivier te vestigen, was de reis langdurig en gevaarlijk "maar nu ik den 17^{en} Augustus van Liverpool naar Boston "vertrek, zal ik binnen een week de reis doen en dat met "weinig ongemakken. Mijn verblijf in Amerika zal een maand "duren daar ik mij den 25^{en} September van de haven van "New-York voor Italië zal inschepen. Een rondreis van onge- "veer een maand in dit land zal mijn bezoek aan Europa "beëindigen en ik zal dan weer naar mijn woonplaats in Indië "terugkeeren.

"Ik laat den innigen wensch achter dat elke zegen aan mijn "Hollandsche medewerkers ten deel moge vallen."

H. S. OLCOTT.

Engelsch-Indië. Zooals vele lezers weten is er te Benares een *Central Hindu College* dat zeer veel aan mevrouw Besant te danken heeft en dat bij de Indische regeeringspersonen en bevolking in toenemende mate gewaardeerd wordt. Dat mevrouw Besant het niet laat bij hetgeen zij tot dusver voor het hooger en ook ander onderwijs der Indische bevolking gedaan heeft, blijkt uit het volgende dat uit een particulieren brief vertaald is.

Gedurende haar jongste bezoek aan Srinagar, de zomerhoofdstad van Kashmir, heeft mevrouw Besant zeer veel moeite gedaan voor de stichting van een school in den geest van die te Benares. De Maharajah heeft een mooi gelegen stuk grond afgestaan en een flinke jaarlijksche bijdrage om een begin te kunnen maken beloofd terwijl op den steun van hen, wier zonen van de nieuwe instelling gebruik zullen maken, gerekend mag worden. De Engelsche Resident vond het plan uitstekend en de eerste steen werd in Juli gelegd met groote plechtigheid, zooals dit voor een staatsgebouw gebruikelijk is (as a statefunction).

Onder vele gunstige beoordeelingen in de Indische Pers lezen wij o.a.: "Deze "Hindu Colleges" zijn een macht in het land geworden en mevrouw Besant spant zich in om een Hindoesche Hoogeschool te verkrijgen, terwijl er geen reden is om aan te nemen dat zij niet zal slagen".

Dit welgeslaagde werk, gevolg van de arbeidskracht en de toewijding van een Theosofist, verbonden met mevrouw Besant's laatste en succesvolle bezoek aan Simla, waar zij met vele hoofd-ambtenaren bevriend werd, houdt de belofte in van een nog grootere toekomst voor het werk der Theosofische beweging in Indië.

Aan dit uittreksel zij, een weinig verkort, toegevoegd wat wij onder het hoofd "Mevrouw Annie Besant te Simla" in *Theosophy in India* van Juli l.l. vinden. Zooals de lezers weten liggen Simla en het vroeger genoemde Srinagar in het Noorden van Britsch-Indië. Simla is zeer gezond, zoodat er 's zomers vele Europeanen vertoeven en de Onderkoning er een zomerpaleis heeft.

Mevrouw Besant kwam den 25^{en} Mei en vergezeld van Babu Bhagavan Das te Simla aan. Zij bleef er drie weken en deed er uitmuntend werk. Zoo hield zij er drie voordrachten in een zaal van het stadhuis, die de gemeentelijke autoriteiten kosteloos ter harer beschikking hadden gesteld, en wel over de volgende onderwerpen: "De broederschap der godsdiensten"; "de mensch in betrekking tot meer dan één wereld" en "de wetenschap der menschelijke aandoeningen". Al deze voordrachten werden bezocht door een generaal, door den Bishop van Lahore en andere hooge ambtenaren en aanzienlijke personen, die allen met de grootste belangstelling en diepe aandacht luisterden. Een duidelijk beeld van de waardeering, welke deze degelijke en welsprekende voordrachten bij het publiek hadden, geeft ons het

feit dat de laatste, in de open lucht gehouden, door niet minder dan 300 mannen en vrouwen van rang en aanzien, onder welke hare excellencie Lady Minto zelf, werd aangehoord en mevrouw Besant aan het einde luide werd toegejuicht. Wat evenwel nog meer beteekent is dat niet alleen de heer Orange, directeur-generaal van onderwijs in Indië en generaal Beatson recepties ter eere van mevrouw Besant gaven, maar dat ook Sir Arundel Arundel over enkele belangrijke onderwerpen met haar sprak en dat zij een lunch in het zomerverblijf van den Onderkoning bijwoonde, waar beide Excellenties zeer hoffelijk jegens haar waren en zich zeer begeerig toonden om van haar kennis van land en volk gebruik te maken ten einde regeerders en geregeerden nauwer te zamen te brengen en meer vriendschappelijke betrekkingen tusschen beiden aan te knoopen. Het is aan alle leden der Theosofische Vereeniging wel bekend dat een der doeleinden dier Vereeniging is de scheidingen tusschen ras en ras, godsdienst en godsdienst, in het algemeen, en tusschen Oost en West, in het bijzonder, weg te nemen. Als dan dit bezoek van mevrouw Besant aan de zomer-residentie van het Goevernement medegewerkt heeft om dit gelukkige doel te bereiken, zal een onschatbare weldaad aan Indië ten deel vallen en zullen al haar kinderen één zijn in de erkenning dat deze uitstekende vrouw hun ware vriendin en bevrijdster is.

Engeland. Het verslag van de zestiende conventie der Engelsche Afdeeling T. V. is in onze handen gekomen. Een paar maanden na het Europeesche congres te Parijs gehouden, was niet te verwachten dat vele vreemden deze conventie zouden bijwonen en van onze Afdeeling was dan ook ditmaal alleen onze Algemeene Secretaris aanwezig.

Uit het jaarverslag, door Miss Spink uitgebracht, bleek dat het ledental der Afdeeling gedurende het laatste jaar een weinig vooruitging en dat de algemeene toestand der Afdeeling gunstig is. Verwacht wordt dat Hongarije, met ongeveer vijftig leden en krachtigen arbeid, spoedig een afzonderlijke Afdeeling zal bezitten.

Het verslag der conventie doorbladerende, worden wij zeker het meest aangetrokken door een toespraak van den President-Stichter onzer Vereeniging, die voorzitter was. Uit de woorden door Kolonel Olcott gesproken en die negen bladzijden druks uitmaken, zal ik alleen enkele brokstukken weergeven.

De Theosofische Beweging — zoo zeide hij ongeveer — heeft in vier en veertig landen over de geheele wereld veel

tot stand gebracht, de denkbeelden, die zij verbreid heeft, zijn thans in het moderne denken geweven en daarom is er iets vreemds in dat degeen, die thans tot ulieden spreekt, een van de stichters der Vereeniging is en haar geschiedenis voor zijn oogen heeft zien afspelen.

Beter dan één uwer weet hij dat onze Broederschap op onvernietigbare grondslagen rust, dat haar levenskracht allergrootst is en door vijanden van buiten of tekortkomingen van leden slechts weinig verzwakt kan worden. Het geheim van de blijvende sterkte onzer Vereeniging is dat zij alle dogma's, alle maatschappelijke wedijver en alle oorzaken van tweedracht en strijd, die uit verschillen van geslacht, kleur, godsdienst of welvaart voortvloeien, buiten zich houdt en naastenliefde, verdraagzaamheid, vrede en broederschap als haar hoeksteen heeft aangenomen.

De opmerking is gemaakt dat onze Vereeniging die broederschap als haar ideaal erkent, niets doet voor liefdadig en ander maatschappelijk werk van dien aard. Die opmerking is het gevolg van een verkeerd begrip der grondgedachte onzer aaneensluiting. Onze Vereeniging wil denkbeelden, die aan het geheele menschdom ten goede komen, de wereld inzenden; op de plichten, die wij allen tegenover allen hebben, wijzen; vrede en goedgezindheid tusschen de volkeren trachten te verkrijgen; aantoonen hoe een ieder geluk voor zichzelf en voor anderen kan verwerven; onwetendheid wegnemen; de grondslagen van alle godsdiensten blootleggen en kennis over deze verbreiden en, het gelooven op gezag tegengaande, verdraagzaamheid tusschen de aanhangers van verschillende geloofstelsels aankweeken. Ik heb mij steeds krachtig verzet tegen elke poging om een gedeelte der inkomsten onzer Vereeniging tot het oprichten of steunen van liefdadige, godsdienstige en andere instellingen aan te wenden of om, als een geheel, onze instemming met drankbestrijding, vegetarisme, vrijmetselarij of wat ook te betuigen. Daartegenover staat dat ik de groote waarde erken van en persoonlijk gaarne steun geef aan het werk dat elk onzer voor het algemeen welzijn doet, zooals ikzelf iets verricht voor het onderwijs aan Boeddhisten en aan Hindoes.

Iets verder lezen wij ten naastebij het volgende. Als wij het pad, dat opwaarts voert, gaan betreden, vinden wij geen gevaarlijker beletsel dan lichtgeloovigheid. De eerste groote les, die een Meester aan zijn leerlingen geeft, is dat hij zijn rede en zijn gezond verstand moet gebruiken en geen leer als ingegeven, geen leermeester als onfeilbaar moet beschou-

wen. In het begin van mijn leerlingenschap schreef mij een Leeraar: "Handel alsof wij niet bestonden. Doe uw plicht naar hetgeen gij ziet dat uw plicht is en laat de uitkomst voor zichzelf zorgen. Verwacht niets van ons maar houd u steeds gereed voor hetgeen komen zal". Dit gaf mij een les voor geheel mijn leven. In den allereersten tijd had ik de neiging om de leeringen, die H. P. B. mij gaf, voor bijna ontwijfelbaar te houden daar ik vreesde dat ik anders, onopzettelijk, aan de wenschen der onzichtbare Leeraren ongehoorzaam zou wezen. Doch de ervaring genas mij van die meening en bracht mij tot het gebruiken van mijn verstand terug, waarover ik nooit spijt heb gehad. Jonge leden onzer Vereeniging, ik vertel u dit in de hoop dat gij wilt luisteren naar den raad van een ouderen broeder die zich reeds vijf en vijftig jaren met zielkundige vraagstukken heeft bezig gehouden.

Onze Voorzitter is zeker niet iemand wiens taak het was om ons in geestelijke dingen veel licht te brengen, wat hij ook nooit heeft pogen te doen. Doch behalve dat hij dertig jaren van zijn leven aan de organisatie en het bestuur onzer Vereeniging gegeven heeft, heeft hij ook telkens gewaar-schuwd wanneer leden, veelal door hun ijver en toewijding, soms ook door hartstocht gedreven, tot uitersten, tot overdrijven, tot verzaking hunner rede en zooveel meer wat wrange vrucht draagt, vervielen. Hij heeft zich in waarheid tot de hoogte van het werk dat hij te doen had weten te verheffen. Dit blijkt ook uit het slot zijner toespraak waarin hij erkende dat in Parijs, Londen, Amsterdam, Chicago en elders krachtige middelpunten onzer Beweging zijn en, eenige noemende van hen die voor onze Vereeniging veel gedaan hebben, niet verzuimd heeft ook Judge te herdenken. Aardig moet het ook geweest zijn om uit zijn mond te vernemen dat Annie Besant werk verricht heeft waarvoor haar en zijn groote leermeesteres, H. P. B., in geen deele geschikt was.

Italië. Een onzer leden, die den Redacteur de behulpzame hand bieden, mocht op het Hoofdkwartier mevrouw Tiedeman ontmoeten, een Hollandsche vrouw die lid der Italiaansche Afdeeling is en hem een en ander aangaande Italië en haar Afdeeling vertelde. Daar kort te voren het jaarverslag dier Afdeeling was ingekomen, haastte hij zich haar te verzoeken een overzicht van dit verslag en wat haar verder vermeldingswaardig voorkwam voor de Beweging te schrijven. Dat hieraan welwillend voldaan werd blijkt uit het volgende schrijven

hetwelk ons over onze Zuster-Afdeeling duidelijk inlicht en bovendien menige mededeeling bevat die ons met betrekking tot ons Afdeelings- en ons Loge-werk tot nadenken kan brengen.

Op den 15^{den} April 1905 bestond de Italiaansche Afdeeling uit 318 leden, heden — Augustus 1906 — zijn er slechts 266. Deze daling is toe te schrijven aan overlijden, aan uittreding, aan verandering van woonplaats. Bovenal, misschien, aan een windvlaag van meeningsverschil en nationaliteitsgevoeligheden, die door onze gelederen voer, hier en daar een tak afscheurend, niet vast genoeg gehecht aan den moederstam. Deze tijdelijke rustverstoring werkte als een zuiverende luchtstroom. Zij dwong de onverschilligen en de tragen tot zelfonderzoek; tot een zich-rekenschap-geven van hunne gevoelens, van hun wensch al of niet tot de Vereeniging te blijven behoorren. De overtuigden stonden pal en weten nu, dat zij, éénsgezind en wélgezind, op elkaar kunnen rekenen.

Italië telt 16 groepen (Loges). Twee daarvan — die van Piza en die van Venetië — zijn daar nauwelijks toe te rekenen. Zij dobberen rond zonder bestuur, met een ledental, dat het vastgestelde minimum niet bereikt. Daarentegen vormden zich in het afgelopen jaar drie nieuwe groepen: *Blavatsky*, te Rome; *Besant*, te Florence, *Sattva*, te Genua.

Mevrouw Besant bezocht, einde Mei, Milaan en Genua. In eerstgenoemde stad hield zij drie merkwaardige lezingen over: "De aard en de bedoelingen der theosofische studiën", "De hedendaagsche zielkunde" en "Het bewustzijn op de hoogere gebieden."

In het voorjaar van 1905 bezocht ons de heer Khan, een Parsi uit Ceylon, een der oudste leden der Theosofische Vereeniging en persoonlijk vriend van mevrouw Blavatsky. Hij doorreisde geheel Italië. Overal waar hij kwam, trof hij door zijn sympathiek optreden en zijn grondige kennis.

In Juni 1906 hadden wij het voorrecht kolonel Olcott in ons midden te zien.

De bijzondere omstandigheden, waarin de Afdeeling zich bevond, liet weinig gelegenheid tot verspreiding harer denkbeelden. Toch hielden enkele leden bijeenkomsten en lezingen buiten hunne woonplaats. Mevrouw Cooper-Oakley bezocht Rome en Florence; de Algemeene Sekretaris, de groepen van Milaan, Bologna, Florence en Rome.

Te Genua worden, buiten de groepsvergaderingen, wekelijksche bijeenkomsten gehouden ten huize van mevrouw Tiedeman. Deze bijeenkomsten staan, behalve voor de leden,

ook open voor hen, die, het keurslijf hunner kerk of den godsdienst hunner kinderjaren ontwassen, bewust en onbewust de formule zoeken voor het geloof, dat in hen woelt. Op die bijeenkomsten worden oorspronkelijke werken en vertalingen gelezen van wijsgeerigen en theosofischen aard. Gedachte-wisseling volgt op de lezing. Zoo werden o. m. behandeld: de witte en zwarte kunst; de telepathie; de zeven Sakramenten der Roomsche kerk; de legenden over de geboorte der zonnegoden; de middelen tot ontwikkeling der helderziendheid; de Opstanding in de verschillende godsdiensten en mythen der volken; het symbool der Theosofische Vereeniging; de Westersche en Oostersche idealen; de Theosofie in de scheppingen van Richard Wagner.

In 1904 werd het Letterkundig Comité, vroeger door mevrouw Cooper-Oakley in 't leven geroepen, op voorstel der Stichteress onttrokken. Men besloot het een officieel karakter te verleenen, door het afhankelijk te stellen van het Uitvoerend Comité.

Deze afhankelijkheid bestond echter meer in naam dan inderdaad. Nooit was het Letterkundig Comité in de Reglementen opgenomen. Nooit was dus ook zijn verhouding tot het Uitvoerend Comité ter sprake gekomen. Na zijn ontbinding bleven enkele leden der Vereeniging de werkzaamheden voortzetten, en werden er in zes maandelijksche afleveringen, à 25 cts. per aflevering, de volgende werken uitgegeven:

BLAVATSKY. *De eerste stappen in het Occultisme*. (Vertaling uit het Frans).

PASCAL. *De Oude Wijsheid in den loop der eeuwen*. (Vertaling uit het Frans).

CANCELLIERI. *Grondeenheden der Godsdiensten en der Wijsbegeerten*.

Bij deze afleveringen werden korte Theosofische berichten gevoegd, benevens kritische overzichten van de laatste Theosofische werken. Aldus verschenen nog:

G. MELONI. *De godsdienstige letterkunde van Babylonie en Assyrië*.

STAUROFORO. *Theosofische Studiën*.

HARTMANN. *Geestelijke wetenschap en geestelijke wijsheid*.

Terwijl, dank zij persoonlijke hulpvaardigheid, onze Afdeeling letterkundig werkzaam bleef, trachtte het Uitvoerend Comité den weg te banen tot wettelijke organisatie van het Letterkundig Comité en werd, op verzoek van Dr. Agabiti, *Lire 250.*— uitgetrokken tot beëindiging der begonnen uitgaven. Toen in December 1905 Dr. Agabiti den Algemeenen

Sekretaris voorstelde de maandelijksche afleveringen te staken en deze te vervangen door een soort tijdschrift, verschillend in vorm, in programma en in organisatie, meende de Algemeene Sekretaris niet op des Doctor's voorstel te kunnen ingaan. Daargelaten, dat geen der Afdeelingen van de Theosofische Vereeniging zich, tot nu toe, tot uitgeefster van een tijdschrift had bestempeld en dat, op de door Dr. Agabiti aangegevene wijze, het Uitvoerend Comité geen voldoende toezicht kon houden op uitgaven, in diens naam en onder diens verantwoordelijkheid het publiek aangeboden, oordeelde de Algemeene Sekretaris, dat de te maken kosten niet genoegzaam werden gewaarborgd en dat tot zulk een stap niet mocht worden overgegaan, alvorens het bestaan van het Letterkundig Comité officieel was erkend, en zijn verhouding tot het Uitvoerend Comité duidelijk omschreven en vastgesteld.

Dr. Agabiti werd verzocht tijdelijk de maandelijksche uitgaven te staken en alleen de aangevangene werken nog ten einde te brengen. Aldus verschenen nog de vertalingen van mevrouw Besant's *Theosofie* en *Nieuwe Zielkunde* en de 2de uitgave van Pascal's: *Wat is Theosofie?* Doch tevens liet het Uitvoerend Comité volle vrijheid, het beloofde zelfs zijn *persoonlijken* (doch niet ambtelijken) steun, aan wie eenige letterkundige onderneming in 't leven wilde roepen, de belangstellenden voorlichtende in de Theosofische denkbeelden.

Kort geleden stelde het Uitvoerend Comité zich in verbinding met de bekende uitgeverijfirma Itolphi, te Milaan, over de *Handleiding der Theosofie*, door de firma uit te geven in de serie harer Handleidingen. Dank zij de hoffelijkheid van den uitgever, heeft het bestuur kunnen waken over dezen vorm van verspreiding der Theosofische denkbeelden, zorgende dat dit boekje, bestemd in duizenden handen te komen, geene onjuiste denkbeelden geven zoude van de Theosofische leer en het doel der Theosofische Vereeniging.

Verscheidene leden hebben den wensch geuit naar een Bulletin over het werk en de ontwikkeling van de Italiaansche Afdeeling en van de Theosofische Vereeniging over de geheele wereld. Aan de bevrediging van dezen wensch schenkt het Uitvoerend Comité zijne aandacht.

Veel werk viel dit Comité ten deel door de verplaatsing van het Hoofdbestuur van Rome naar Genua. Professor Peuzig, Hoogleeraar in de Plantenkunde en Directeur van den Genuesch Plantentuin, werd tot Algemeenen Sekretaris gekozen.

Verplaatsing en benoeming geschieden in Januari van dit jaar. Het uitvoerend Comité legt er zich op toe de Italiaansche

Afdeeling in voortdurende en vriendschappelijke voeling te houden met de Afdeelingen in Europa en daarbuiten. Ingeschreven in den Bond der Europeesche Afdeelingen werd Italië ambtelijk door den Algemeenen Sekretaris en eenige leden vertegenwoordigd op het Parijsche Congres van 1.1. Juni.

Verblijvend is het feit, dat in Italië zelf de Theosofie begint erkend te worden en openlijk begint deel te nemen aan het geestelijk en intellectueel leven van het land. Op het Internationale Psychologische Congres, in April 1905 te Rome gehouden, werd de Italiaansche Afdeeling ambtelijk vertegenwoordigd door Professor Penzig. Kort geleden werd, te Genua, opgericht een Bond der verschillende wetenschappelijke Vereenigingen tot opleiding van het volk. Op den 27^{en} Januari heeft, in de Aula van het stadhuis, onze Algemeene Secretaris de openingszitting bijgewoond als vertegenwoordiger der Italiaansche Theosofische Afdeeling.

De werkzaamheden der verschillende groepen bestaan grotendeels uit het lezen en bestudeeren van vertalingen, hoofdzakelijk van mevrouw Besant's werken. Uitzondering maken o. a. de volgende groepen:

Mevrouw Olga Laboari, van de groep "Roma", te Rome, opende een cursus voor beginnenden. De heer Decio Calvari behandelde de Theosofische leer uit het oogpunt van godsdienst en moraal. De groep "Rinascenga", eveneens te Rome, houdt twee bijeenkomsten in de week. Op de eene worden alleen de leden, op de andere ook niet-leden toegelaten. Op de eerste wordt mevrouw Besant's *Oude Wijsheid* bestudeerd. Met de niet-leden opende men een inleidingscursus tot Spiritistische studiën in 't algemeen, tot occulte Theosofische studiën in 't bijzonder. Den hoorders wordt het doel van zijn studiën onder 't oog gebracht; de maatschappelijke, persoonlijke, intellectuele en zedelijke weldaden daarin gelegen. Daarenboven worden er geschiedkundig biografische lezingen gehouden over de voornaamste occultisten aller tijden. De groep "Turijn", te Turijn behandelde o. a. een studie harer Presidente, B^{ss}e. de Ulrich, over de Exegese der eerste hoofdstukken van Genesis, volgens het werk van Fabre d' Olivet: *La Langue hébraïque restituée*; een lezing over den godsdienst van Zoroaster; beschouwingen over James' "Verschillende vormen van het godsdienstig geweten"; over de "Werkelijkheid van het onzichtbare; het subliminale en extramarginale bewustzijn" van Myers, dit laatste als voorbereiding tot de "Mystieke Ervaring".

De groep "Lombardije", van Milaan, hield rekening met den wensch harer leden het te bestudeeren materiaal in cate-

gorieën te verdeelen, zoodat ieder zich zou kunnen aansluiten bij het onderwerp, dat hem het meeste aantrekt. Zoo vormden zich, in die groep, drie ondergroepjes, geleid door een uit haar midden gekozen lid.

Het eene groepje koos tot onderwerp van studie het Christelijk mysticisme aan de hand van het *Esoterisch Christendom*. Het tweede, de Pythagorische overleveringen, naar oude en hedendaagsche schrijvers; het derde, het wijsgeerig deel der Theosofische werken, met, als uitgangspunt, mevrouw Besant's *Eene studie over het bewustzijn*.

De schaarschte der Italiaansche uitgaven wordt door een ieder ten zeerste betreurd.

Ziehier, hooggeachte heer Redacteur, u, in groote lijnen en aan de hand van het laatste Verslag, den huidige toestand der Italiaansche Afdeeling geschetst. We mogen ons in eenigen vooruitgang verheugen. Het is alsof de stralen van wijdere denkbelden zich den weg beginnen te banen in den door het clericalisme verdikten dampkring van het schoone Italië. Ik weet niet of het een verblijvend feit is, dat juist hier in Italië, de Theosofie meer de verstandslijn schijnt te volgen. Doch, laat mij voorzichtig zijn. Ik heb alleen recht over Genua te spreken. Mijn gezichtskring beperkt zich in deze tot de stad mijner inwoning.

Een weldeukende en welgezinde hoorde ik eenmaal betoogen, dat het Christendom een oneindig veel grootere sociale kracht is dan de Theosofie. Licht dit aan de Theosofie? Aan hare jeugd *in ons midden*? Aan de gebrekkige toepassing harer verhevene leer? De hooge waarde die — terecht en gelukkig! — de Theosofie toekent aan het gedachteleven, verbergt een gevaar: dat van ons te uitsluitend bezig te houden met hetgeen Fr. van Eeden zoo geestig hekelt als "ziele-cultuur", met het ons overgeven aan "verhevene stemmingen", die ons wel eens kunnen doen vergeten te grijpen in het wee van het volle menschenleven, dat ons omringt.

Doch ook hierin past het ons niet te oordeelen. "Anders is het licht der maan, en anders dat der sterren, en het licht der eene ster verschilt van dat der andere". Een ieder heeft zijn zending op aard. Moge, boven en vóór alles, de Theosofie ons brengen tot een heilzame zelfoperatie. Moge zij ons leeren den gezichtstorenden balk te verwijderen uit het oog, dat, over dien balk heen, elders zoovele splinters ontwaart.

Hoogachtend heb ik de eer te zijn

Uwe Dw.,

M. TIEDEMAN—DE JONGE VAN ELLEMEET.

Overzicht van Buitenlandsche Tijdschriften.

Terwijl de *Theosofische Beweging* van haar Augustusvacantie genoot, hebben de verschillende tijdschriften zich tot een flink stapeltje opgehoopt. Er loopt ook nog oud nieuws onder door, enkele Mei-afleringen zooals die van *Theosophy in Australasia*. Ernest H. Hawthorne bespreekt "De noodzakelijkheid voor hergeboorte" (reïncarnatie). Het Juni-nummer geeft het vervolg van "Broederschap", door Galahad.

Theosophy in India van Mei en Juni bevat "De ontwikkeling van den wil", in verband met de wet van Karma door Lilian Edger; ter voorkoming van meerdere verwarring geeft Manshankar P. Mehta in zijn "Theosofische en Sanskritsche termen", twee tabellen naast elkaar van de verschillende benamingen en zijn meening daaromtrent, terwijl Q. met behulp van de Gîtâ "De voorwaarden voor Karma-Yoga" uiteenzet. Deze zijn: uitbreiding van bewustzijn zoowel in ruimte als in tijd, het bevrijden van begeerten en van de paren van tegenstelling en het streven naar eenheid. Dit beteekent gestegen te zijn boven de drie gunas; dan is de mensch volmaakt geworden en het doel van Karma-Yoga is bereikt. Na het vervolg op "Een kritisch onderzoek van de Daṣopanishats en de Svetaśvatara" door S.S. Mehta en "Een woord over het kwaad" Van J. R. Mudre doorgezien te hebben, nemen wij het *Theosofisch Maandblad v. Ned.-Indië* op dat slechts vertalingen heeft. In de rubriek "van hier en daar", vinden wij een vermelding van de ontdekking van twee bedolven steden in Thibet, welke een bevestiging zou zijn van H. P. B.'s woorden als zouden aldaar overblijfselen van vroegere beschaving te vinden zijn.

The Theosophist van Juni is in het vorige nummer van dit Blad reeds besproken, maar die van Mei liet zich wachten. Thans ontvangen, vinden wij er het begin van "De werkelijkheid van het astraal gebied" in, met een praktische les er bij. De heer C. W. Leadbeater wijst er op dat het zoo noodig is steeds een hoog ideaal voor oogen te houden en onze daden door dit ideaal te laten beïnvloeden.

Maar wij leven nu eenmaal nog op het stoffelijke gebied, wij zijn nog niet volmaakt, laat ons dus onze dagelijksche plichten niet veronachtzamen, denkende dat ze minderwaardig zijn, laat ons evenmin tot het andere uiterste overslaan en doen zooals de oosterling, die hoewel volkomen overtuigd van het bestaan van het astraal gebied, er liefst zoo weinig mogelijk aan wil denken. Kennis is noodig om de voorwaarden te leeren kennen waaronder alle krachten ten nutte aangewend kunnen worden. Streven wij dus naar kennis en houden wij in gedachten dat ook deze lagere gebieden een openbaring van den Allerhoogsten zijn. F. Davidson geeft het slot van "Physica en Metaphysica". Rama Prasad vervolgt zijn "Zelfbeschaving", of de Yoga van Patanjala. "Sta alleen" roept Seeker ons toe, snijd de banden met het verleden door, bind geen nieuwe voor de toekomst, keer in tot de bron van geluk binnen in u, want God verborg de geheele wereld in uw hart. G. Krishna S' Astri zet zijn geleerd vertoog over "Bālabodhinī", voort. "Wie zijn de Pitris aangeroepen in de S'raddha?" vraagt Dr. Otto Schrāder, en hij begint zijn verhandeling met een vertaling te geven van een van de oudere commentaren op een gedeelte van het derde boek van de Mānavadharmasāstra. Nasarvanji M. Desai levert een klein stukje over "Brandstof voor het heilige vuur". Het vuur is het Zelf en de brandstof zijn de vijf zintuigen of ook de menschelijke hartstochten. De strever naar Goddelijke kennis moet het lager zelf gereinigd als offerande op het vuur van zijn Hooger Zelf neerleggen. De Juli-afl levering houdt in: "Het eeuwige vraagstuk" door Pestonji Dorabji Khandalavala, zijnde een bespreking van Goethe en zijn Faust;

Het Mohammedaansche "Vuurbad" door Sofie Pieters, dat zij ook in *Theosophia* van Juli deed opnemen; "Theosofie, de bijbel en de wetenschap met betrekking tot den dood", door Henry Hotchner; "Wat door H. P. B. onder plicht verstaan werd", door W. A. English. Laten wij niet een te groot gedeelte van onzen tijd doorbrengen met te trachten de geheimen van den Logos of den aard van Parabrahma uit te vorschen, maar in de eerste plaats steeds gehoor geven aan de woorden van een Meester die eeuwen geleden zeide: "Als gij mij liefhebt, weidt dan mijn schapen": en dit is iets dat wij nooit te veel kunnen doen; wij kunnen steeds hen helpen die armer en hulpeloozer zijn dan wijzelf. Behalve de vele vervolgen krijgen wij ten slotte: "Sri-Madhvacārya en de Gîtâ" door Dr. Otto Schrāder.

De Juni-afl levering van *Broad Views* levert weinig van aanbelang op. De heer Sinnott geeft een vervolg op "Een bruidspaar" onder den titel "Over getrouwd" (Married by degrees), dat al weer een verhaal van een dubbele persoonlijkheid is. In "Een menschelijke nieuwsgierigheid" biedt W. Osborne Moore een beschrijving aan van de ontmaskering van een medium. In "Onbewust auteur", vinden wij naast een mededeeling omtrent leering welke door middel van een planchette gedurende den slaap werd gegeven, de verzuchting over een wereld die nog zoo blind en onverschillig is voor psychische verschijnselen; en Alice C. Ames sluit de rij met haar "Gedachten over de Drieëenheid".

Onder verwijzing naar *Theosophia* van November 1905 wil ik de aandacht vestigen op een artikel van A. P. Sinnott in de Juli-afl levering van *Broad Views*, waarin enkele, naar mij voorkomt geen nieuwe, bijzonderheden uit het leven van den Graaf de St. Germain gegeven worden onder den titel van "Een groot occultist uit de achttiende eeuw". Volgens bespreekt Ernest Udny: "De val van Lord Bacon", den thans door velen openlijk erkenden schrijver van Shakespeare's tooneelstukken, wiens leven en wezen, uit een occult oogpunt bezien, hem als geen alledaagsch mensch doet kennen.

"Over genezing door gedachtekracht" (mental healing) spreekt Alice C. Ames; enkele regels worden gewijd aan "Dumas Père als occultist", die niet ondertekend zijn evenmin als: "Een voorbarige manifestatie".

Vol van het treurige nieuws van de ramp te Chicago, vinden wij in *The Theosophic Messenger* van Juni verder een kort uittreksel uit een Amerikaansch blad over de vierde dimensie, waarin de schrijver, die geen Theosoof is, tot de conclusie komt dat er zeer wel wezens kunnen bestaan die een wereld van meer dan drie afmetingen bewonen; volgens zijn meening zouden, deze theorie in gedachten houdende, de woorden van Plato thans betekenissen krijgen. In het Juli-nummer wordt aan de zeker heilzame methode welke bij de school van Pythagoras in zwang was, herinnerd, n.l. deze: ieder leerling was verplicht elken dag eenigen tijd, wat lichaam en geest betrof, volkomen rust te nemen. In de enkele regels aan "Rust" gewijd, wordt de vraag gedaan of de leden onzer Vereniging in het najaar niet met vernieuwde belangstelling, met verfrischte hoofden en harten aan het werk zouden gaan, wanneer zij alle bepaald Theosofische boeken voor den zomer hadden laten rusten, met uitzondering natuurlijk van de een of andere geliefde toewijdingslektuur, en dan gedurende de zomermaanden een andere lijn van werken gevolgd hadden?

The New Zealand Theosophical Magazine heeft, naast "Het hoogste vraagstuk der wijsbegeerte" door R. H., "Enkele trekken uit het spiritualisme" door een bestudeerder.

De *Revue Théosophique* brengt ons in Juni een tamelijk lang artikel over: "De Ziel van Indië", door Pierre E. Bernard, welks inhoud niet

naar behooren in enkele woorden is weer te geven: zoo mogelijk zie men het te lezen. De Juli-afl levering geeft niet minder dan dertig bladzijden aan het Parijzer Congres.

The Theosophic Gleaner van Juni en Juli bevat: "Hoe zullen wij vrij zijn?" De onvermoeibare "Seeker" zegt in dit artikel dat zoo weinig menschen de kunst verstaan om in vrede te sterven. Hij die eenmaal den tempel des Vredes in wil gaan moet thans reeds alle geveinsdheid afleggen, hij moet zóó verschijnen als hij is in alle oprechtheid en eenvoud, en als hij werkelijk in iets groot wil zijn, laat het dan zijn in zijn naakte eenvoud, want dit is een noodzakelijke voorwaarde voor geestelijk leven. Verlies daarom geen oogenblik van het kostbare leven. Hij die meent dat zijn tijd voor de heilige taak nog niet aangebroken is zal als de onervaren zwemmer in den brandenden oceaan des levens omkomen. Fio Hara werpt zijn zoeklicht over China in: "De tijdperken van den Shu King en zijn vier boeken", en spreekt zijn verbazing uit over een land waar te midden van zooveel dat op vroegere grootheid wijst, geen overblijfselen van bouwkunst te vinden zijn. De Chineezers schijnen steeds een tentlievend volk geweest te zijn, vandaar dat al hun gebouwen den tentvorm hebben; het waren dan ook landbouwers die een nomadeleven leidden. Tot besluit behandelt Jamshedji D. Máhluxmiválá: "De kwellingen van den persoonlijken mensch", en een Esperantist: "Algemeene broederschap", verwezenlijkt door middel van een internationale taal.

The Lotus Journal bevat o.a. "De beteekenis en de werkelijkheid der broederschap", een voordracht van mevrouw Besant, vereenvoudigd voor het begrip der kinderen: "De teekens van den dierenriem" door E. L. Foyster, waarin nu het teken Leo behandeld wordt; "Volharding" door Elizabeth Severs en "Schetsen van de Theosofie". E. M. Mallet spreekt in dit laatste stukje over de Devas, en vertelt aan de kleintjes dat de mensch hand aan hand met de Engelen door het leven gaat.

The Theosophical Review geeft voor Juli: "Leerlingschap". Mevrouw Besant houdt hierin een warm pleidooi voor de groote voortreffelijkheid van H. P. B.: "De ware innerlijke beteekenis van reïncarnatie" door Charlotte E. Woods, een zeer mooi artikel dat nog vervolgd wordt; "Esperanto" door A. P. Warrington; 't vervolg op "Stof, gebieden en toestanden van bewustzijn" door Hadrien; "Sexe en Karakter" door A. M. Curtis en "De beteekenis van het voedingsvraagstuk". Francis Sedlák, de schrijver van dit artikel, komt tot de conclusie dat hoe belangrijk rein voedsel voor het lichaam moge wezen, geestelijk voedsel van grooter aanbelang is. "Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam niet meer dan het kleed?" vraagt hij. De mensch maakt in verschillende tijdperken van zijn leven, maar ook op verschillende trappen zijner ontwikkeling, onderscheid tusschen támasisch, rajasisch en sáttvisch voedsel, doch hij die de eenheid in alles erkent bekommert zich weinig om wat hij eet, maar laat de keuze over aan de omstandigheden waaronder Karma hem op aarde plaatste. J. Redwood Anderson zond een bijdrage in Gnostieken geest: "Over de Pleroma"; de vraag schijnt te zijn of de Schepende Oorzaak aller dingen beschouwd moet worden als monistisch dan wel als dualistisch; aan een weergeven er van durf ik mij echter niet wagen. "Door het slijk" is een fijn gevoelde gedachte van Elsie Norris.

INGEZONDEN STUKKEN.

Als de Loge-werkzaamheden beginnen zal de studie-klasse over de Kabalah in Amsterdam hervat worden, terwijl een

dergelijke klasse in den Haag geopend wordt. Zij die aan een dezer klassen willen deelnemen — zoowel inwoners dier steden als van omliggende plaatsen — worden uitgenoodigd zich aan te melden bij mejuffrouw Ré Levie, Ripperdapark 7, Haarlem.

Een jaar geleden ongeveer werd de leeskamer onzer Afdeeling eenigen tijd trouw bezocht door een jong Nederlander uit Amerika en lid der Amerikaansche Afdeeling onzer Vereeniging, die in zijn nieuw vaderland ver van eenige stad woont en een gedeelte van zijn verblijf in Holland nuttig besteedde door bij ons met vele boeken kennis te maken, enkele te lezen en aantekeningen te verzamelen. Terwijl ik zoovele jongeren en ook wel ouderen ken die nog rusteloos zijn bij hun zoeken, vond ik bij hem wel het ernstige, onvermoeide zoeken, maar tevens veel rust en evenwicht en het speet mij toen aan zijn bezoeken een einde moest komen. Een schrijven van zijn hand, dat ik kort geleden ontving, verheugde mij daarom zeer om den persoon van wien het kwam. Maar ook de inhoud was mij welkom en ik besloot om voor enkele brokstukken er uit, die nu volgen, een plaatsje in *de Beweging* te vragen. Mogen ze ook tot anderen spreken zooals ze in hun natuurlijkheid en diepte tot mij gesproken hebben.

"Mijn zcereis was met een paar uitzonderingen tamelijk "voorspoedig. Ik maakte kennis aan boord met een Russische "dame die haar Patria om politieke redenen verliet (zij was "terroriste) en die een heel interessante reiscompagnon bleek "te zijn. Ze was zeer ontwikkeld en dikwijls zaten wij te boomen "over onderwerpen van gemeenschappelijk belang. Ik hield "haar dikwijls geïnteresseerd door stukjes te vertalen uit de "boekjes die ik uit Holland mēegenomen had en ware de "reis langer geweest, had ik haar wellicht belang kunnen "inboezemen voor de Theosofische opvatting van het leven."

Hierop volgt een korte beschrijving van zijn reis per spoor naar zijn nieuwe woonplaats, een klein, gezond en mooi gelegen dorpje in Missouri, dus in het hart der V. S.

"De streek is magnifiek en zeer boschrijk. Water is uitnemend en armoede onbekend. Bepaald rijkdom is hier niet "maar ieder leeft tevreden en kan zijn uitgaven dekken en "in de meeste gevallen nog wel overhouden. Mijn bezitting "is 40 acres ($\pm$ 15 H.A.), waarvan 20 acres ontgonnen zijn "en de rest bosch is, hetwelk ik langzamerhand ontginnen wil "en er vruchtboomen planten in plaats van de native oaks."

"Voor iemand die niet aan ontberingen gewend is, valt "het leven tamelijk zwaar, maar ik kan me in mijn isolatie

"best schikken. $\frac{3}{4}$ mijl van me af wonen nog twee Hollanders wat het wel gezellig maakt. Doch meestal ben ik "in mijn centje en bezig met verschillende boeken en geschriften te doorworstelen. Het studeeren gaat hier zoo heerlijk, "omdat er geen storende invloeden zijn die men elders steeds "aantreft. Het rustige, kalme van de omgeving doet zijn invloed op me gelden en ik gevoel me volmaakt tevreden...."

"Mijn dieet is hoogst eenvoudig. Ik bak mijn eigen bruin brood "en met wat groenten uit mijn tuin, eieren en melk is het niet "lastig in het leven te blijven, terwijl de kosten "miniem zijn...."

"De "Branch" [Loge] waartoe ik behoort is St. Paul (Minnesota) en de President houdt mij voortdurend voorzien van "lezingen die door nieuwe vervangen worden zoo gauw ik de oude retourneer". [Heb ik het wel dan komt het in de V. S. veel voor dat van de lezingen in de Loges verslagen worden gemaakt om deze bij de vele leden die op dikwijls zeer groote afstanden van hun Loge wonen, te doen rondgaan.]

"Mijn opinie is dat dit leven in genoemde toestanden me het "dichtste bij mijn geluksstaat op aarde kan brengen daar het "iemand in staat stelt zijn verlangens te beperken en dat is "toch iets waar we naar moeten streven, willen we min of meer tevreden en "without sorrow" zijn.

"Natuurlijk, men heeft ook hier zijn teleurstellingen en moeilijkheden te overkomen, maar dit blijkt steeds hetzelfde waar "men zich ook begeeft. Het is een feit evenwel dat des te "hooger iemands aspiraties zijn, des te langer en moeilijker de "weg zal zijn die er heen voert, d. w. z. de materiële aspiraties "natuurlijk. Daarom kan men zich opvoeden, een kleiner doel "zich voor oogen stellende, zal men des te meer gelegenheid "hebben aan zijn geestelijke ontwikkeling te werken en dat "is toch het doel waar wij heen willen".

Onder datgene wat mij allengs tot de overtuiging voert dat wij vele levens vóór dit ééne gehad hebben, behoort ook deze brief i. v. m. de gesprekken die ik met den schrijver gevoerd heb. In een ziel moet wel veel ervaring van wat de wereld leeren kan opgetast zijn alvorens zij in de eenzaamheid haar goede groeiplaats en vrede vinden kan. Verreweg de meesten onzer — in andere ervaringen misschien even rijk of rijker — hebben die ervaring nog te onvoldoende opgedaan dan dat zij het voorbeeld van dezen jongen man met goeden uitslag konden volgen. Niettemin kunnen zij, kunnen wij allen van hem leeren, vooral omdat het verschil in de wegen, ons allen aangewezen, minder groot is dan het uitwendig schijnt.

DENIER VAN DER GON. *

THEOSOFISCHE
BIBLIOTHEEK
Tolstraat 154 Amsterdam

29 NOV. 2013